

PROP DE VOSALTRES

Missatge per a la Quaresma

Estimats diocesans:

Escrib aquestes línies el dissabte dia 1 d'aquest mes de març. Per raons d'impressió i distribució del *Full Dominical* ho he de fer amb antelació per a ser present amb els meus escrits en les celebracions de cada diumenge. Us escrib després d'una celebració de formació amb motiu de la renovació d'autoritzacions per als Ministres Extraordinaris de la Comunió. Ens hem reunit més de cent cinquanta persones de totes les parròquies de la diòcesi per reflexionar sobre el servei encomanat per l'Església per ajudar en la distribució de l'Eucaristia en els temples i per portar-la als malalts i persones amb dificultats de mobilitat als hospitals, residències i domicilis. Ha estat un matí molt intens per a tothom i els participants, que han renovat aquest servei que beneficia tota la comunitat, l'han viscut amb molta alegria. Hi ha hagut una primera part de reflexió-meditació d'un sacerdot sobre el Sagrament de l'Eucaristia i una segona part sobre aspectes pràctics d'aquesta important activitat eclesial que fan molts voluntaris i els responsables de la Pastoral de la Salut.

Volem deixar constància aquí de l'agraïment de tota la diòcesi cap a aquests ministres pel seu gran servei d'acompanyar els malalts en la seva particular situació i acostar-los a Jesucrist.

Durant aquest temps se'ns ha demanat a les comunitats catòliques que resem per la vida i el ministeri del papa Francesc, ingressat durant setze dies en un hospital de Roma. Així ho fem a totes les par-

ròquies i comunitats de la diòcesi i demanem a Déu fortalesa per afrontar la malaltia i posar la vida pròpia i aliena a les seves mans. Acceptem sempre la seva voluntat. En la vida i en la mort, som del Senyor.

Arran d'aquesta especial circumstància del Sant Pare he sentit l'impuls de donar a conèixer i comentar un dels seus últims missatges que ens ha dirigit. Em refereixo al que, com cada any, ens escriu perquè visquem amb major autenticitat el temps de la Quaresma. L'ha titulat «**Caminem junts en l'esperança**» i, després de recordar la importància d'aquest temps, «enriquit per la gràcia de l'Any Jubilar»

que culmina amb la Pasqua, ofereix algunes reflexions sobre el significat de «caminar junts» i descobrir les crides a la conversió que la misericòrdia de Déu ens dirigeix de manera personal i comunitària.

Caminar, com el lema del Jubileu, *Pel·lgrins d'esperança*, evoca el llarg viatge del poble d'Israel cap a la terra promesa. És el difícil camí des de l'esclavitud a la llibertat. Per aquest motiu el Papa actualitza aquest trajecte amb algunes preguntes que ens interpel·len per ajudar a descobrir el que Déu ens demana per a ser millors caminants cap a la casa del Pare. És un bon «examen».

En segon lloc, ens diu el Papa, que «fem aquest viatge junts». Els cristians estan cridats a fer el camí al costat dels altres, mai com a viatgers solitaris. Això vol dir que hem de ser artesans d'unitat partint de la dignitat comuna de fills de Déu; vol dir caminar braç a braç sense trepitjar o dominar l'altre, sense enveja o hipocresia. Cal que tots anem en la mateixa direcció escoltant-nos els uns als altres amb amor i paciència.

En tercer lloc, ens diu que hem de recórrer aquest camí junts en l'esperança d'una promesa. Que aquesta Quaresma sigui per a nosaltres l'horitzó cap a la victòria pasqual. La mort ha estat transformada en victòria i en això rau la fe i l'esperança dels cristians. El missatge acaba amb algunes preguntes directes que ens ajuden a la reflexió personal i comunitària.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Formació per a Ministres Extraordinaris de Comunió

La Casa de l'Església va acollir, el passat 1 de març, una trobada de formació per a Ministres Extraordinaris de la Comunió, que va reunir més d'un centenar de participants. L'acte, marcat per la pregària, la reflexió i la pràctica, va servir per renovar les autoritzacions atorgades pel bisbe, després de quatre anys des de l'última emissió.

El bisbe Salvador va destacar la importància d'aquest servei dins l'Església i el paper fonamental

dels laics en la distribució de l'eucaristia. Mn. Daniel Turmo va oferir una conferència titulada «Jesús, presència essencial en l'eucaristia», aprofundint en el significat d'aquest sagrament.

Finalment, es van repartir els documents d'autorització als Ministres Extraordinaris, culminant una trobada que va reforçar el seu compromís en aquest servei essencial dins de la comunitat cristiana.

CERCA DE VOSOTROS

Mensaje para la Cuaresma

Queridos diocesanos:

Escribo estas líneas el sábado 1 de este mes de marzo. Por razones de impresión y distribución del *Full Dominical* lo hago con cierta antelación para estar presente con mis escritos en las celebraciones de cada domingo. Escribo tras una celebración de formación con motivo de la renovación de autorizaciones para los Ministros Extraordinarios de la Eucaristía. Nos hemos reunido más de ciento cincuenta personas de todas las parroquias de la diócesis para reflexionar sobre el servicio encomendado por la Iglesia para ayudar en la distribución de la Eucaristía en los templos y para llevarla a los enfermos e impedidos en los hospitales, residencias y domicilios. Ha sido una mañana muy intensa para todos; se ha vivido con mucha alegría por parte de los participantes que han renovado este servicio que beneficia a toda la comunidad. Una primera parte ha consistido en una reflexión-meditación de un sacerdote sobre el Sacramento de la Eucaristía y una segunda parte relacionada con los aspectos prácticos de esta importante actividad eclesial que protagonizan muchos voluntarios y también quienes se responsabilizan de la Pastoral de la Salud.

Dejamos constancia aquí del agradecimiento de toda la diócesis hacia estos ministros por su gran servicio de acompañar a los enfermos y acercarles a Jesucristo en su particular situación.

Durante este tiempo se nos ha pedido a todas las comunidades católicas que recemos por la vida y el ministerio del papa Francisco, ingresado durante dieciséis días en un hospital de Roma. Así lo hacemos en todas las parroquias y comunidades de la diócesis pidiendo a Dios fortaleza para afrontar la enfermedad y poniendo la vida propia y ajena en sus manos. Aceptamos siempre su voluntad. En la vida y en la muerte somos del Señor.

A raíz de esta especial circunstancia del Santo Padre he sentido el impulso de dar a conocer y comentar uno de sus últimos mensajes que nos ha dirigido a todos. Me refiero al que, como cada año, nos escribe para que vivamos con mayor autenticidad el tiempo de la Cuaresma.

Ha puesto un título, «**Caminemos juntos en la esperanza**», y tras recordar la importancia de este tiempo, «enriquecido por la gracia del Año Jubilar» que culmina con la Pascua, ofrece algunas reflexiones sobre el significado de «caminar juntos» y descubrir las llamadas a la conversión que la misericordia de Dios nos dirige a todos de manera personal y comunitaria.

Caminar, como el lema del Jubileo, *Peregrinos de esperanza*, evoca el largo viaje del pueblo de Israel hacia la tierra prometida. Es el difícil camino desde la esclavitud a la libertad. Por este motivo actualiza el Papa este trayecto con algunas preguntas que nos interpelan para descubrir lo que Dios nos pide para ser mejores caminantes hacia la casa del Padre. Es un buen «examen».

En segundo lugar, nos dice el Papa, que «hagamos este viaje juntos». Los cristianos están llamados a hacer el camino junto a otros, nunca como viajeros solitarios; eso significa ser artesanos de unidad partiendo de la dignidad común de hijos de Dios, significa caminar codo a codo, sin pisotear o dominar al otro, sin albergar envidia o hipocresía. Vamos todos en la misma dirección escuchándonos los unos a los otros con amor y paciencia.

En tercer lugar, que recorramos este camino juntos en la esperanza de una promesa. Que esta Cuaresma sea para nosotros el horizonte hacia la victoria pascual. La muerte ha sido transformada en victoria y en esto radica la fe y la esperanza de los cristianos. Termina con algunas preguntas directas que nos ayudan a la reflexión personal y comunitaria.

Con mi afecto y bendición.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Agenda 2025 de Catalunya Sacra

Es ls monestirs, centres d'espiritualitat i cultura que han vertebrat el territori des del primer mil·lenni, són l'eix de l'agenda cultural de Catalunya Sacra per al 2025. La programació, presentada el 28 de febrer a la sala capitular del Monestir de Montserrat amb la participació del bisbe Salvador, inclou visites a conjunts monàstics molt diversos: des del poc conegut monestir urbà de Santa Maria de Valldonzella a Barcelona (2 de maig) fins a monestirs pirinencs aïllats com Sant Pere del Burgal (5 d'abril) o el de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanès. A més de les visites als conjunts, també s'ofereixen activitats centrades en elements específics com el claustre del monestir de Ripoll (15 de novembre), el retaule de la Mare de Déu de l'Escala del Monestir de Sant Esteve de Banyoles (4 d'octubre) o una visita especial a l'exposició que el Museu de Montserrat (29

de novembre) ha programat amb motiu del mil·lenari del cenobi.

La programació d'enguany ofereix més d'una trentena de propostes en 19 comarques de Catalunya. Entre les activitats a les comarques lleidatanes, destaca la processó del Desclavament de la Granadella el 18 d'abril, una visita guiada a la catedral de Solsona el 12 d'abril, o la Festa Major d'Anglesola el 5 de maig.

Pelegrinatge a Roma dels docents de religió

Uns 170 docents de religió dels bisbats amb seu a Catalunya van participar en un pelegrinatge a Roma el primer cap de setmana de març amb motiu del Jubileu. Aquesta activitat, de

caràcter festiu i formatiu alhora, respon a l'interès per part de l'episcopat català tramès al Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC) i a la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), les dues entitats que convoquen conjuntament i amb periodicitat anual les Jornades de mestres i professors de Religió a Catalunya i Andorra amb el lema «AprenderEnsenyar». Enguany, aquesta edició de les jornades s'han plantejat com a pelegrinatge a Sant Pere del Vaticà.

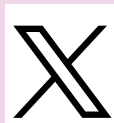
Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat el següents nomenaments:

Yolanda Soria i Villalonga, directora, **Maria Teresa Pampalona Lores**, secretària, **Jordi Barahona Viñes**, tresorer, **Francesca Agustí Farreny**,

Maria Teresa Miró Melcior, **Juan Ignacio Soria de Villalonga** i **Josep Tarragona Montalvo**, vocals, formant la Junta de la Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica-Mariana de Lleida, amb els càrrecs que s'han indicat, amb data 17.02.25.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Conreem amb alegria i humilitat la petita llavor que se'ns ha confiat, amb la paciència de qui sembla sense esperar res, i de qui sap esperar els temps i les sorpreses de Déu» (30 de novembre).

@Pontifex_es: «L'esclavitud moderna —tràfic de persones, treball forçat, prostitució, tràfic d'òrgans— és un crim. Tots som reflex de la imatge de Déu, i no podem tolerar que la imatge del Déu viu sigui sotmesa a aquesta aberració» (2 de desembre).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè aquest Jubileu 2025 ens enforteixi en la fe, ens ajudi a reconèixer Crist ressuscitat enmig de les nostres vides, i ens transformi en pelegrins de l'esperança cristiana» (3 de desembre).

@Pontifex_es: «La Paraula de Déu es transmet amb la unció de l'Esperit Sant; sense l'Esperit faltaria l'ànima, la vida de la predicació, només es difondrien idees o preceptes que complir» (4 de desembre).

El Dimecres de Cendra obre la Quaresma

La catedral de Lleida, com la resta de parròquies de la diòcesi, van obrir la Quaresma el passat 12 de març amb la celebració del Dimecres de Cendra. El bisbe Salvador va fer la imposició de la cendra al temple principal en una cerimònia precedida pel Via Crucis per les naus de la catedral, amb els portadors de la Creu de la parròquia de Sant Llorenç.

Durant la celebració es va pregar pel papa Francesc, ingressat a la clínica Gemelli des del 14 de febrer per una crisi respiratòria amb diferents complicacions.

La cendra és un símbol de la caducitat de la condició humana, signe penitencial i de conversió, que

ha de ser l'aspecte dominant durant tota la Quaresma. Durant la imposició de la cendra als cristians el sacerdot pronuncia les paraules: «Converteix-te i creu en l'Evangeli».

Les «Charlas Cuaresmales» estrenen un recés

La Federació de Cases i Centres Regionals de Lleida ha presentat una nova edició de les «Charlas Cuaresmales», que se celebraran entre el 24 i el 26 de març al local de la Casa de Aragón de Lleida (Passeig de Ronda, 4). Les activitats, que són tot un clàssic dels preparatius de la Setmana Santa lleidatana, arriben a la seva catorzena edició i enguany pre-

senten com a gran novetat la celebració d'un recés espiritual que es farà el 5 d'abril a la parròquia de Sant Jaume.

Les jornades quaresmals començaran el 24 de març amb la inauguració de l'exposició fotogràfica «Siete espadas, siete Dolores de la Virgen», amb imatges del fons fotogràfic de la Congregació dels Dolors. A continuació, hi haurà un concert i recital poètic a càrrec de Paquita Oto, Paco Muñoz i Miquel Llaseira. El dia 25 serà el torn per a la xerrada titulada «Sentido teológico de la Semana Santa», a càrrec del doctor en Teologia i vicari pastoral del bisbat de Barbastro-Montsó, Paco Cabrero. L'última conferència la pronunciarà el pediatre Joan Vidal Bota el dia 26 de març sota el títol «Mirada de Jesús a la Setmana Santa».

Missa rociera a les Jornades Culturals de la Casa d'Andalusia

La Casa d'Andalusia va celebrar, el passat 2 de març, una missa rociera a l'església de Sant Martí en el context de les seves Jornades Culturals que se celebren al llarg del mes. Els actes ja es van obrir el 28 de febrer amb una ofrena a Blas Infante en la diada d'Andalusia. Després de la missa, cantada pel Coro Romero y Jara, es va fer la imposició de medalles als nous confreres de la germania de la Casa d'Andalusia.

Per la seva part, el Centro Galego també va celebrar una missa a la parròquia de Sant Jaume, la se-

va assemblea general de socis i un dinar de germanor.

REFLEXIONS

«Us ho repeteixo... Convertiu-vos!»

Jesús i la seva colla, deixebles, seguidors, dones... feien camí cap a Jerusalem. Una tarda, els arriben notícies alarmants des de la capital que deixen corferit a tot el grup: s'ha esfondrat una torre del barri de Siloè i han mort divuit persones. Uns dies després: uns nacionalistes galileus, a l'hora del sacrifici dels corders, es manifestaven en l'esplanada del temple i els soldats de Pilat els han reprimit amb duresa: n'han mort uns quants i altres —entre ells diuen que el mateix Barrabàs?— han estat empresonats.

Els comentaris són de tota mena: hi ha qui fa el seu judici sobre la rectitud moral de les persones, qui aprofita per acusar les forces d'ocupació romanes, altres manifesten els seus temors.

Jesús s'esforça en fer reflexionar els seus seguidors. No ens confonguem. Els qui han mort no són més males persones que els qui resten amb vida. Aquests fets —o altres de semblants— ens han de fer adonar de la realitat que la nostra vida acabarà un moment o altre. Ens han de fer pensar què fem en la vida.

I Jesús posa la paràbola de la figuera estèril: l'home que ha plantat una figuera a la seva vinya, i va cada any a cercar-hi fruit i no n'hi troba. Estaria ben justificat tallar-la. Però, no. La cuida i mima un any més tot esperant que doni fruit. És imatge de la paciència de Déu que sempre ens dona una nova oportunitat per donar fruits de bones obres en la nostra vida. És com un toc d'atenció als qui viuen de manera infecunda o despreocupada. Com és possible que una persona que ha rebut la vida com un regal ple de possibilitats passi els dies malgastant-los inútilment?

El text evangèlic posa en boca de Jesús un advertiment amenaçador: «si no us convertiu... tots acabareu igual». Estem a la meitat de la Quaresma, temps de renovació interior i de conversió de cor. Som a temps per fer aquest exercici personal de conversió. Conversió que podem traduir per girar-se: de mirar i estar pendent de les coses materials donant l'esquena a Déu a mirar vers Déu, deixar-se omplir per la seva gràcia, avançar pel seu camí i donar fruits de bones obres.

En el pensament de Jesús és una equivocació viure de manera estèril i mandrosa, ajornant per a més endavant decisions personals que ens farien més creatius i fecunds, donant-nos noves aspiracions i ideals.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dimarts [Is 7,10-14; 8,10b / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor. Sant Ireneu, bisbe;

sant Humbert, abat; santa Dula, màrtir.

26. ■ Dimecres [Dt 4,1-5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms,

patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Dissabte [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant

Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg. a Toledo.

30. ■ Diumenge vinent, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [Js 5,9a. 10-12 / Sl 33 / 2Co 5,17-21 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Quirí, tribú romà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

Diumenge III de Quaresma (C)

COMENTARI

«Els qui creuen
estar fermes,
que mirin de
no caure»

Segurament és una tendència natural criticar els altres sense mirar la nostra pròpia vida. I per això sempre els acusem. És el que denuncia Jesús a l'evangeli d'avui. Parla d'uns galileus: *Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien un sacrifici. I llavors pregunta: Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus?* I refereix un altre fet conegut: *Aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè: us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem?* Quan són els altres els qui pateixen algun tipus de desgràcies, acostumem a donar-los-hi la culpa. Jesús no ho fa. Tots som igualment culpables, tots som igualment responsables. Per això diu per dues vegades: *Si no us convertiu, tots acabareu igual.* Tots som pecadors i tots necessitem de conversió. El Senyor té paciència però ens demana fruits de vida cristiana. Per això posa també un altre exemple. Una figuera que no dona fruit: *Fa tres anys que vinc a cercar fruit d'aquesta figuera i no n'hi trobo.* El normal seria el que demana l'amo: *Talla-la d'una vegada.* Però el vinyater diu: *Senyor deixeu-la encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré a veure si fa fruit d'ara endavant.* El Senyor té paciència, fa tot el necessari perquè donem autèntics fruits de vida cristiana. La primera lectura ens presenta Moisès que sent la crida de Déu: *Moisès, Moisès.* I la seva resposta és clara: *Aquí em teniu.* I mostra la seva disponibilitat a la missió que Déu li encomana: *Quan aniré a trobar els israelites...* Perquè Déu vol alliberar el seu poble: *Baixaré a alliberar-lo del poder dels egipcis.* I Pau a partir de la història del poble de Déu acaba dient: *Els qui es creuen estar fermes, que mirin de no caure.* Explica com tots havien viscut les obres del Senyor però la majoria no foren agradables a Déu. *Tot va ser escrit per advertir-nos a nosaltres.* Tots necessitem convertir-nos. No busquem excuses: donem fruits de veritable vida cristiana.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 3,1-8a.13-15)

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la bardissa. Va mirar, i s'adonà que la bardissa cremava però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo soc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu. Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel.» Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten quin és el seu nom, què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo soc el qui soc.» I afegí: «Respon així als israelites: "Jo soc m'envia a vosaltres".» Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: "Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres." Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions.»

► Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,1-6.10-12)

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava, i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu, ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres, ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui creuen estar fermes, que mirin de no caure.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 13,1-9)

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.» I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit a aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixeu-la encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar".»

► Lectura del libro del Éxodo (Éx 3,1-8a.13-15)

En aquellos días, Moisés pastoreaba el rebaño de su suegro Jetró, sacerdote de Madián. Llevó el rebaño trashumando por el desierto hasta llegar a Horeb, la montaña de Dios. El ángel del Señor se le apareció en una llamarada entre las zarzas. Moisés se fijó: la zarza ardía sin consumirse. Moisés se dijo: «Voy a acercarme a mirar este espectáculo admirable, a ver por qué no se quema la zarza». Viendo el Señor que Moisés se acercaba a mirar, lo llamó desde la zarza: «Moisés, Moisés». Respondió él: «Aquí estoy». Dijo Dios: «No te acerques; quítate las sandalias de los pies, pues el sitio que pisas es terreno sagrado». Y añadió: «Yo soy el Dios de tus padres, el Dios de Abraham, el Dios de Isaac, el Dios de Jacob». Moisés se tapó la cara, porque temía ver a Dios. El Señor le dijo: «He visto la opresión de mi pueblo en Egipto y he oído sus quejas contra los opresores; conozco sus sufrimientos. He bajado a librarlo de los egipcios, a sacarlo de esta tierra, para llevarlo a una tierra fértil y espaciosa, tierra que mana leche y miel». Moisés replicó a Dios: «Mira, yo iré a los hijos de Israel y les diré: "El Dios de vuestros padres me ha enviado a vosotros". Si ellos me preguntan: "¿Cuál es su nombre?", ¿qué les responderé?». Dios dijo a Moisés: «"Yo soy el que soy"; esto dirás a los hijos de Israel: "Yo soy" me envía a vosotros». Dios añadió: «Esto dirás a los hijos de Israel: "El Señor, Dios de vuestros padres, el Dios de Abraham, Dios de Isaac, Dios de Jacob, me envía a vosotros. Este es mi nombre para siempre: así me llamaréis de generación en generación"».

► Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,1-6.10-12)

No quiero que ignoréis, hermanos, que nuestros padres estuvieron todos bajo la nube y todos atravesaron el mar y todos fueron bautizados en Moisés por la nube y por el mar; y todos comieron el mismo alimento espiritual; y todos bebieron la misma bebida espiritual, pues bebían de la roca espiritual que los seguía; y la roca era Cristo. Pero la mayoría de ellos no agradaron a Dios, pues sus cuerpos quedaron tendidos en el desierto. Estas cosas sucedieron en figura para nosotros, para que no codiciemos el mal como lo codiciaron ellos, Y para que no murmuréis, como murmuraron algunos de ellos, y perecieron a manos del Exterminador. Todo esto les sucedía alegóricamente y fue escrito para escarmiento nuestro, a quienes nos ha tocado vivir en la última de las edades. Por lo tanto, el que se crea seguro, cuídese de no caer.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 13,1-9)

En aquel momento se presentaron algunos a contar a Jesús lo de los galileos, cuya sangre había mezclado Pilato con la de los sacrificios que ofrecían. Jesús respondió: «¿Pensáis que esos galileos eran más pecadores que los demás galileos porque han padecido todo esto? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis lo mismo. O aquellos dieciocho sobre los que cayó la torre de Siloé y los mató, ¿pensáis que eran más culpables que los demás habitantes de Jerusalén? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis de la misma manera». Y les dijo esta parábola: «Uno tenía una higuera plantada en su viña, y fue a buscar fruto en ella, y no lo encontró. Dijo entonces al viñador: "Ya ves, tres años llevo viniendo a buscar fruto en esta higuera, y no lo encuentro. Córtala. ¿Para qué va a perjudicar el terreno?". Pero el viñador respondió: "Señor, déjala todavía este año y mientras tanto yo cavaré alrededor y le echaré estiércol, a ver si da fruto en adelante. Si no, la puedes cortar"».